

44. Opp å ud å au

1. Opp å ud å au, fal- le- ral- le- ral- la- la- la,
 sto- ra trä- sko pau, fal- le- ral- le ral- la.
 Har- sin syb än- nu, fal- le- ral- le ral- la- lal- la,
 kan- ske vi fau sju- u, fal- le- ral- le ral- la.
 3. Fau vi en- te fem, fal- le- ral- le ral- la lal- la,
 gau vi hem i- gen, fal- le- ral- le ral- la.

Opp å ud å au, falleralle ralla lalla,
 stora träsko pau, falleralle ralla.

Harsin syb ännu, falleralle ralla lalla,
 kanske vi fau sju, falleralle ralla.

Fau vi ente fem, falleralle ralla lalla,
 gau vi hem igen, falleralle ralla.

Trad. Upptecknad av Olof Andersson, Åhus, efter Inga Persdotter "Näs Ingars" (1835-1911) Dönaberga, Hjårsås. SvL 48. Denna vispolska sjunges som en kanon. När man sjunger visan unisont, har man andra reprisens melodi även tredje gången. När man sjunger den som kanon, ändrar man melodin i tredje reprisen, för att det ska bli trestämmigt. Precis som i noten. Arr: C L 020818

Olof Andersson

(1884-1964) *spelman och folk-
 musikupptecknare. Han var från
 början frisör i Åhus, men blev
 tidigt intresserad av folkmusik.
 1909 lärde han känna Nils
 Andersson och samarbetade med
 honom för att färdigställa det
 stora samlingsverket "Svenska
 Låtar." Efter Nils Anderssons död
 1921, blev Olof Andersson redaktör
 för verket som avslutades 1940.*

Olof Andersson